

Walsen.

Kom sköna Flicka, walsa med mig
walsa med mig ::

Troheten skall du finna hos mig,
finna hos mig. ::

2. Midt uti dansen gif mig en kyss,
gif mig en kyss, ::

O hwilken sårhet gaf du mig nys
gaf du mig nys. ::

3. Du ger blott en, jag ger då två
jag ger då två ::

Så bör nu dansen alltid så gå, alltid så gå. ::

Kysarne.

Jag är så ung, min blod så het, Jag är blott femton år, Och bättre ej än kysa wet, Men kysar aldrig får: Och är min Glicka än så får, Så tror jag att förgjordt det är, Ty jag må längta aldrig så, Men kysar får jag ej ändå.

2. Vår grannas Fiken är så god, Så wacker som en dag. Jag hårom dagen fatta mod Och samntog henne, jag. Men, ack! uti des förklädsband En knappål stack mig uti hand. Och jag skrek till, ty bl'on kom ut, Och med vår kysning blef det slut.

3. En dag wid sjön jag henne såg, Hon war så öm, så warm, Om kysen bad jag, och straxt låg Omkring des hals min arm. Hon spetsade sin rosenmund, Men fram kom sa-

3
drens arga hund, Mig rasande i benet bet, Och kysen glömdes af förtret.

4. En dag jag i min oskuld satt, Straxt utanför des dörr, Des sköna händer fick jag fatt, Och wille nu som förr. Då framkom hastigt hennes far, Som bakom dörren osedd war; Och slutet blef precist som nyss, Att jag fick wandra utan kys.

5. Då jag gick der förbi i går, Hon sakta sade mig: I qmåll mitt fönster öppet står, Och då jag wäntar dig. Jag kommer får och full af hopp, Mot wäggen reser stegen opp, Men den brast under mig itu, Och kys fick jag ej heller nu.

6. Och så det alltid med mig går. Wist är jag glad och ung, Men om ej snart en kys jag får, Så blir min lefnad tung. Säg ni, som ha'n mitt öde sport, Hwar har jag stackars göse gjort, Att ingen will förbarmasig, Och wara god och kysa mig?

Efterlysningen.

I en Landsförsamling, i Finland, der det brukas allt efter Gudstjenstens slut, på Ryrkobaeken uppläsa alla Förordningar och Rungörelser, skulle en gång en gammal Klockare uppläsa en Efterlysning, och i följd deraf började han staswa och lägga ihop orden, och fick deraf ett innehåll, som ej kunde annat, än bringa alla åhörarne i det

— 4 —
Första strätt. Ty på följande sätt fortfor
han:

E . . f . . efter . . lysas följande rymmare:
primus, regiments gjesweln . . . wäbeln —
S . . w . . swin . . swanf . . rygg . . Sven
Trygg — flädd . . . wid . . affidandet . . uti gull
. . gull . . ja så — Gul moderings calott . .
collect med f . . l . . a . . f . . far . . claver på
axlarne . . o . . c . . h . . och en stor . . h . . i . . r . .
. . e . . r . . d . . s häradsstrifware wid sidan . .
T . . e . . t . . e . . Thekoppar i calotten . . . och
. . blå gewär — wa . . ran . . de han l . . länge
b . . b . . beklagd . . . bekajad? . . . nej belagd
. . med . . full . . sprängd . . näsa, och stora mus
. . mus ta . . scher inunder . . flipt t . . o . . .
t . . o . . u . . t . . u . . Trumpet — en lös . . b . .
o . . b . . u . . en lös butelj wid hwardera örat
. . o . . ch . . och apartemang i nacken. Hatt . .
med . . swart co . . o . . p . . co . . o . . fo . . fo . .
fals? Swart fo å fals! — å gula . . permis . .
sioner, med . . mer . . mes . . mesingsbäcken i . .
knåna samt wå . . wån . . da . . kåringar på fõt-
terna. — Och är troliget, att . . han . . bekån-
ner sig . . af e . . n en, nej ett . . falskt . . pass . .
under namn af m . . sa . . n . . n . . ja! Magens-
qwist . . de . . dedi . . cerad till Swedenborg ic.

Låses rätteligen sålunda:

Efterlyses följande rymmare: Primo, Re-
gements-Wäbeln Sven Trygg, flädd wid af-
wikandet uti gul munderings-collet med klaffar
på axlarne och en stor hirtsswångare wid sidan,
tennkvappar i coletten och blå rewerer, warande

— 5 —
lång och bleklad med frutspång näsa och stora
mustascher inunder, flippt toupe, en lös boucle
wid hwardera örat och cadugan i nacken. Hatt
med swart cocard, gula permisioner med mes-
singsspånnen i knåna, samt wånda kånkor på
fötterna. Och är troligt att han betjenar sig
af ett falskt pass, under namn af Manner-
qwist, destinerad till Sweaborg m. m.

Allmän Kungörelse och alla Kårngar i rörelse.

Tre ting äro grymma: Lejon, Drakar och
Kårngar.

Tre ting äro löjliga: Markattor, dansande
Hundar och Kårngar.

Tre ting äro förargliga: Istadiga Hästar, tra-
siga garn-hårswor och Kårngar.

Tre ting äro dumdriftiga: Flugor, Bod-drän-
gar och Kårngar.

Tre ting skola bultas dugtigt: Trummfönn,
Loggolf och Kårngar.

Tre ting triffas bäst i spiseln: Sot, Grytor
och Kårngar.

Tre ting glädjas när illa går: Sin onde,
Narrar och Kårngar.

Tre ting gå obudna till gästabud: Hundar,
Liggare och Kårngar.

Tre ting swara när ingen frågar: Echo, Troll
och Kårngar.

Tre ting skilja wänskapen åt: Squaler, D-
sämja och Kårngar.

Tre ting se infama ut: Ugglor, utflutade Betsjenter och Kårngar.

Tre ting hafska: Gåß, Ormar och Kårngar.

Tre ting gnålla: Dsmorda wagnshjul, grisar och Kårngar.

Tre ting äro oroliga: Löss, Loppor och Kårngar.

Tre ting komma med plats in i himmelriket:

Jobs hustru, Pintorpa-frun och Krögare-kårngen Dordi *) på brungula grindarne.

*) Denna figur war Hydrophobiens Gudinna, swarande i gamla mytologien emot en af Furierne, och troades vara swärmor åt Cerberus. Hon föreställes på gamla stilderier, gråsligen Corpulent af påpaltade fjortlar och kostor och högst otäck, med ett hisligt gap och lång tunga, twenne huggtänder och tillhörande giftblåsor. På hufvudet har hon en svartgrön krans af blodiglar och spanska flugor, och är sysselsatt att på en flistirpipa spela upp till dans försupna Skutsteppare och annat slödder. Stundom är hon afstannad såsom hårande med of twenne brunmålade tunnor med hwhita lock och preßening i öfra ändan, förargad att icke i hela naturen finnes en enda warelse, som i sällskap med henne vill bära på släng.

Lefnads=Reglor a la mode.

Min Son, om du vill i werlden fram, Så smyg! Att söka lyckan är ingen skam; Ty smyg! Men vill du hennes genwägar följa, Är nödigt weta hwart steg att dölja; Ty låt mig få rå dig: Sätt masken blott på dig Och smyg!

2. I swarta Pruden, om trög och lat, I smyg, Du önskar knipa ett pastorat, Så smyg! Den smala vägen du wise andra: Men på den breda du sjelf må wandra, Ty ett är att höra Ett annat att göra I smyg.

3. Som Köpman sök dig blott god kredit Och smyg, Och på din wara tag glupst profit I smyg; Men vill du på Børsen något wäga, Så lär blott konsten att lurendränga, Trotts hedern och faran, Blott du får in waran I smyg.

4. I konst och slöjder följ embetskrån, Och smyg! Tag för dig i pris hwad du kan få I smyg. Stor sak om ditt arbetete stort ej duger, Och om för kunderna plunt du ljuger; Blif skråsinnet trogen, Och gack jemt på krogen, I smyg.

5. Som Bonde blott sträfwad hwad du kan I smyg, Till Bankoherre och Riksdagsman I smyg; Låt Borgare, Prestar och Adelspanna Riksbågen i kras, blott du får Brännna, Och pråla på landet Med gräsgröna bandet O! smyg!

6. Af detta, min Son! du tydligt ser, I smyg, I alla vägar, hur allt mest sker I smyg; Ty heil, som yngling, att du fått lära Så säker genwäg till makt och ära! Förstå mig blott riktigt: I allt gå försigtigt, Och smyg!

Ett twetydigt Bref.

Älsfäde Wän!

Att sedan Du för 6 veckor sedan reste bort har mitt hjerta varit lifsom sönderslitit och har ingen enda dag gått förbi som jag ej gråtit mig mått, ty ingen har funnat rogat mig. Hvar morgon när ögonen öppnas och jag saknar Ditt låra och glada umgänge. påminner jag mig huru jag aftenen förut satt somna med tårar. — Din Syster Hedda har varit antingen på Operan, Concert eller Bal nästan hwar dag, då jag i stället setat hemma och längtar af allt hjerta att dagarne måtte slutas tillika med min sorg. Söta Du! Kom snart hem att jag kan få njuta det nöjet, hwilket jag förut ägt. — Den ångslan är så stor som monkar om wällarne. — Vår unga Informator är ännu qwar i Upsala. Vår lilla Christian låter jag alla nätter ligga i sängen med mig; han växer så bra att han är som ett tu års barn. Han är hurrig, söt och bär sig warsamt åt när han skall gå. Ropporna äro nu snart borta att jag tror ingen ting skall synas efteråt. Nyheter wet jag inga flera att berätta, än att Monsiör F. har ej mer än en enda gång hållit sig nykter sedan Du for bort. Fru S. bjöd farwål af mig, och detta war i gröna Sammaren, och vi greto som stackare en hel timmas tid. jag fick en wacker Snusdosa till åminnelse: Måkar Du L. så hellsa honom så oändeligen. Jag tänker jag får mycket mer härnäst — att skrifa om, så snart du ej ledsnar wid min hand; Han ligger nog tungt och frånglar såfångt — Farwål, söta Du! . . . och tänk lifligt på Din i döden trogna Måla

Augusta.

Jönköping, 1832, M. E. Lundströms Tryckeri.
